

Warszawa, dnia 20 kwietnia 2026 r.

Do:
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
ul. Wawelska 52/54
00-922 Warszawa

**Stanowisko Związku Pracodawców Sektora Tekstylnego Textile Voice
(związek w organizacji) w ramach prowadzonych przez Ministerstwo Klimatu i
Środowiska prekonsultacji dotyczących projektowania systemu rozszerzonej
odpowiedzialności producenta (ROP) dla tekstyliów.**

Szanowna Pani Minister,

działając w imieniu Związku Pracodawców Sektora Tekstylnego Textile Voice (w organizacji), przedstawiamy niniejszym stanowisko, w ramach ogłoszonych 7 kwietnia 2026 r. prekonsultacji dotyczących projektowania systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta (ROP) dla tekstyliów w Rzeczypospolitej Polskiej.



Jednocześnie zwracamy się do Pani Minister z wnioskiem o pilne powołanie stałej grupy roboczej dedykowanej ROP w tekstyliach przy Ministerstwie Klimatu i Środowiska oraz przyjęcie harmonogramu dalszych prac legislacyjnych.

Projektowany system rozszerzonej odpowiedzialności producenta będzie jednym z najistotniejszych instrumentów regulacyjnych oddziałujących w najbliższych latach na funkcjonowanie sektora tekstylnego, odzieżowego i obuwniczego (w tym handlu detalicznego, handlu elektronicznego, logistyki, gospodarki odpadami, sektora napraw, ponownego użycia oraz recyklingu) w Polsce. Z tego względu jego konstrukcja wymaga szczególnej staranności legislacyjnej, zgodności z celami prawa Unii Europejskiej, a także rzeczywistego udziału podmiotów rynku, które będą system współorganizować, współfinansować, współtworzyć oraz ponosić odpowiedzialność za jego efektywność operacyjną.

W ocenie Związku Pracodawców Sektora Tekstylnego Textile Voice (ZP Textile Voice) przyszły system ROP powinien zostać zaprojektowany jako instrument modernizacji gospodarki, wspierający transformację sektora tekstylnego w kierunku gospodarki o obiegu zamkniętym, wzmacniający konkurencyjność przedsiębiorstw działających legalnie na rynku europejskim, stymulujący inwestycje technologiczne oraz tworzący trwałe podstawy dla rozwoju nowych miejsc pracy. W przeciwnym razie istnieje realne ryzyko powstania systemu o charakterze przede wszystkim kosztowym, który nie będzie generował proporcjonalnych korzyści gospodarczych, środowiskowych ani społecznych

I. O Związku Pracodawców Textile Voice i potrzebie reprezentacji sektora

Obecny moment stanowi dla sektora tekstylnego istotny punkt zwrotny, wymagający merytorycznej, odpowiedzialnej i reprezentatywnej platformy dialogu branżowego, zdolnej do współtworzenia nowoczesnych, efektywnych i możliwych do wdrożenia rozwiązań systemowych. W odpowiedzi na proces transformacji sektora tekstylnego,

związany z dynamicznymi zmianami regulacyjnymi obejmującymi cały cykl życia produktów tekstylnych – od etapu projektowania, poprzez produkcję, import, dystrybucję i sprzedaż, aż po obowiązki związane z zagospodarowaniem produktów po zakończeniu ich użytkowania – powołany został ZP Textile Voice.

Członkami założycielami ZP Textile Voice są wiodące marki działające na polskim rynku, reprezentujące istotną część sektora oraz jego kluczowe segmenty, obejmujące handel tradycyjny i e-commerce, w tym Arket, CCC, Boardriders, COS, Cropp, e-obuwie, HalfPrice, H&M, H&M Home, House, La Mania, La Mania Home, LPP, MODIVO, Mohito, Reserved, Sellpy, Sinsay, Tatum, Worldbox oraz Zalando. Inicjatywę wspierają również podmioty posiadające istotne doświadczenie społeczne i operacyjne, w tym Polski Czerwony Krzyż. Wśród inicjatorów powołania Związku jest firma RLG Systems Polska, będąca częścią międzynarodowej Grupy Reconomy, promotora projektu ReDress.

Podmioty tworzące ZP Textile Voice działają na różnych rynkach w krajach członkowskich Unii Europejskiej, uczestnicząc w funkcjonowaniu odmiennych modeli regulacyjnych oraz systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Doświadczenie to pozwala nam nie tylko identyfikować najlepsze praktyki organizacyjne i legislacyjne, lecz również jasno wskazywać ryzyka związane z rozwiązaniami, które nie działają: nadmiernie scentralizowanymi, nieefektywnymi kosztowo lub niedostosowanymi do realiów rynkowych. Dzięki temu Związek jest w stanie proponować rozwiązania uwzględniające specyfikę polskiego rynku, korzystając z praktycznych rozwiązań innych rynków.

Rolą ZP Textile Voice jest konsolidacja głosu branży oraz opracowywanie propozycji systemowych wspierających dynamiczny rozwój sektora. Związek koncentruje się na przygotowywaniu analiz opartych na danych rynkowych, budowaniu przestrzeni współpracy pomiędzy biznesem, administracją publiczną i interesariuszami społecznymi, a także wzmacnianiu konkurencyjności polskiego rynku w warunkach transformacji europejskiej gospodarki. Intencją ZP Textile Voice jest wspieranie



rozwiązań efektywnych środowiskowo, racjonalnych ekonomicznie oraz możliwych do wdrożenia operacyjnie, sprzyjających jednocześnie innowacyjności, inwestycjom i stabilnemu rozwojowi przedsiębiorstw tworzących sektor tekstylny w Polsce. Priorytetem Związku jest zaangażowanie w dynamiczny rozwój rynku w zakresie napraw, ponownego użycia i rozwoju technologii recyklingu na dużą skalę, w oparciu o progospodarcze ramy prawne wspierające budowanie efektywnych relacji B2B między różnymi sektorami gospodarki w tekstylnym łańcuchu wartości.

II. System ROP jako element europejskiej strategii przemysłowej

Rozszerzona odpowiedzialność producenta w sektorze tekstylnym stanowi element szerokiej i konsekwentnie rozwijanej strategii Unii Europejskiej, której zasadniczym celem jest przebudowa modeli produkcji i konsumpcji w kierunku gospodarki o obiegu zamkniętym, zwiększenia efektywności wykorzystania zasobów oraz odbudowy potencjału przemysłowego Europy. Instrument ten należy analizować jako część szerszej architektury regulacyjnej i gospodarczej, ukierunkowanej na wzmocnienie odporności europejskiej gospodarki, ograniczanie presji surowcowej oraz budowę długoterminowej konkurencyjności przedsiębiorstw funkcjonujących na rynku wewnętrznym.

Punktem odniesienia dla projektowania systemu ROP pozostaje z jednej strony Dyrektywa 2008/98/WE w sprawie odpadów wraz z kolejnymi nowelizacjami, w tym Dyrektywa (UE) 2025/1892, z drugiej zaś dokumenty strategiczne Unii Europejskiej odnoszące się do transformacji sektora tekstylnego, w szczególności *EU Strategy for Sustainable and Circular Textiles* z 2022 r. Strategia ta wskazuje jednoznacznie, że europejski sektor tekstylny powinien przejść głęboką transformację opartą na trwałości produktów, możliwości naprawy, ponownym użyciu, recyklingu włókien, odpowiedzialnym projektowaniu oraz ograniczaniu negatywnego oddziaływania środowiskowego w całym cyklu życia produktu.



ROP pozostaje w tej architekturze instrumentem wykonawczym. Jego zadaniem jest stworzenie ekonomicznych, organizacyjnych i regulacyjnych warunków do zmiany sposobu funkcjonowania rynku. Oznacza to, że prawidłowo zaprojektowany system powinien oddziaływać nie tylko na końcową fazę zagospodarowania odpadu, lecz również na wcześniejsze etapy cyklu życia produktu, w szczególności na projektowanie produktów, ich trwałość, naprawialność, skład materiałowy, możliwość demontażu i recyklingu, przydatność do ponownego użycia oraz efektywność wykorzystania surowców.

Znaczenie tych działań zostało dodatkowo wzmocnione przez najnowsze dokumenty strategiczne dotyczące konkurencyjności gospodarki europejskiej. W raporcie Mario Draghiego wskazano, że utrzymanie pozycji gospodarczej Unii wymaga zwiększenia produktywności, przyspieszenia inwestycji technologicznych, odbudowy zdolności przemysłowych oraz bardziej efektywnego gospodarowania zasobami, w tym poprzez rozwój gospodarki cyrkularnej, zmniejszenie wykorzystania surowców pierwotnych oraz zwiększenie wykorzystania surowców wtórnych. Raport Enrica Letty akcentuje potrzebę pogłębienia integracji jednolitego rynku, usuwania barier rozwojowych oraz budowy europejskich łańcuchów wartości zdolnych do konkurowania globalnie.

Również w wystąpieniach Przewodniczącej Komisji Europejskiej Ursuli von der Leyen konsekwentnie podkreślano, że transformacja klimatyczna musi pozostawać nierozdzielnie związana z transformacją przemysłową, tworzeniem miejsc pracy, przyciąganiem inwestycji oraz budową strategicznej autonomii Europy w zakresie surowców, technologii i zdolności produkcyjnych.

W konsekwencji system ROP dla tekstyliów należy – w naszej ocenie - postrzegać jako instrument polityki gospodarczej i przemysłowej o znaczeniu wykraczającym poza sam sektor odpadowy. Musi on wspierać rozwój sortowania, recyklingu włókien, usług naprawczych, logistyki zwrotnej, cyfryzacji przepływów materiałowych oraz nowoczesnego projektowania produktów. W warunkach polskich może stać się

impulsem rozwojowym dla szeregu sektorów powiązanych, pod warunkiem że zostanie zaprojektowany w sposób funkcjonalny, przewidywalny i prorozwojowy.

III. Interes przedsiębiorców sektora tekstylnego jako element interesu publicznego

Podmioty sektora tekstylnego nie są wyłącznie adresatami przyszłych obowiązków regulacyjnych. To właśnie przedsiębiorcy tworzą istniejący ekosystem gospodarczy: zatrudnienie, sieci sprzedaży, centra logistyczne, infrastrukturę cyfrową, eksport, inwestycje, rozwój marek, działalność badawczo-rozwojową oraz wpływy podatkowe. Z tej przyczyny interes sektora tekstylnego powinien być traktowany jako integralny element interesu publicznego.

Branża deklaruje nie tylko gotowość, ale wręcz determinację do aktywnego udziału w transformacji w kierunku modelu cyrkularnego. Warunkiem powodzenia tego procesu jest jednak zapewnienie takich ram regulacyjnych, które będą wspierały przedsiębiorców w zmianie modeli operacyjnych, a nie jedynie nakładały dodatkowe obciążenia kosztowe. Regulacje powinny wzmacniać zdolność inwestycyjną firm, tworzyć zachęty do ekoprojektowania, zapewniać przewidywalność prawa, przeciwdziałać nieuczciwej konkurencji oraz gwarantować równe obowiązki dla wszystkich uczestników rynku, w tym dla podmiotów transgranicznych działających w e-commerce.

Należy podkreślić, że sektor tekstylny funkcjonuje obecnie w warunkach silnej presji kosztowej, globalnej konkurencji cenowej, rosnących kosztów energii, transportu, pracy oraz intensywnych zmian regulacyjnych. W tych realiach nieefektywnie zaprojektowany system ROP może prowadzić do osłabienia pozycji legalnie działających przedsiębiorstw europejskich, podczas gdy podmioty spoza Unii Europejskiej mogą uzyskiwać przewagę kosztową poprzez omijanie obowiązków lub wykorzystywanie luk systemowych.

IV. Transpozycja do prawa krajowego oraz doświadczenia innych państw

Projektowanie systemu ROP dla tekstyliów w Polsce powinno uwzględniać zarówno wymogi wynikające z prawa Unii Europejskiej, jak i doświadczenia państw członkowskich, które wdrożyły już analogiczne rozwiązania. W ramach prac przygotowawczych, zmierzających do powołania ZP Textile Voice, przygotowaliśmy analizę modeli funkcjonujących we Francji, Niderlandach, na Węgrzech oraz Łotwie, która to analiza prowadzi do wniosku, że najwyższą efektywność osiągają systemy oparte na współpracy gospodarczej w warunkach konkurencji rynkowej, przejrzystości przepływów finansowych, ścisłego powiązania wkładów finansowych z rzeczywistymi kosztami systemu, wysokiej jakości danych sprawozdawczych oraz aktywnym udziale przedsiębiorców w zarządzaniu organizacjami PRO (organizacje odpowiedzialności producenta). Należy przy tym zaznaczyć, że opisane powyżej systemy były projektowane i wdrażane przed najnowszymi zmianami prawa unijnego w zakresie ROP, w związku z czym nie wszystkie ich elementy pozostają w pełni dostosowane do aktualnych ram regulacyjnych UE, co jednak nie umniejsza ich wartości jako źródła doświadczeń praktycznych.

We Francji system rozwijany był wokół organizacji Refashion, co umożliwiło budowę szerokiej sieci zbiórki oraz wdrożenie mechanizmów wsparcia napraw, ponownego użycia i eko-modulacji, jak również wsparcia finansowego innowacyjnych projektów cyrkularnych. W Niderlandach przyjęto model bardziej pluralistyczny, dopuszczający funkcjonowanie kilku podmiotów realizujących obowiązki producentów, co wzmacnia konkurencję jakościową i presję na efektywność kosztową, i to ten kraj może obecnie poszczycić się najlepiej rozwiniętą infrastrukturą.

Doświadczenia węgierskie stanowią natomiast ostrzeżenie przed modelami koncesyjnymi o wysokim poziomie centralizacji. Brak mechanizmów rynkowych prowadzi wprost do ograniczenia wpływu przedsiębiorców na system, wzrostu kosztów oraz postrzegania opłat jako instrumentu fiskalnego, a nie narzędzia transformacyjnego.

Z perspektywy polskich pracodawców najbardziej pożądanym rozwiązaniem jest model pluralistyczny, w którym producenci zachowują swobodę wyboru organizacji PRO, natomiast państwo koncentruje się na tworzeniu jasnych reguł, skutecznym nadzorze oraz egzekwowaniu standardów.

Postulujemy, aby system ROP został zaprojektowany w modelu, w którym organizacje odpowiedzialności producentów (PRO) są podmiotami faktycznie zarządzającymi tekstyliami i odpadami tekstylnymi we współpracy i na rzecz wprowadzających produkty na rynek.

Z powyższym nierozdzielnie wiąże się prymat efektywności kosztowej. Konstrukcja polskich przepisów musi wprost odwoływać się do art. 8a Dyrektywy 2008/98/WE (WFD), stanowiącego, że wkłady finansowe wnoszone przez producentów nie mogą przekraczać kosztów niezbędnych do świadczenia usług gospodarki odpadami w sposób efektywny.

V. Mechanizm ekomodulacji stawek w oparciu o obiektywne kryteria

Związek stoi na stanowisku, że system ekomodulacji, czyli różnicowania wysokości opłat ROP w zależności od wpływu produktu na środowisko, musi być oparty na zasadach przewidywalności, mierzalności i wysokiej jakości danych.

Kluczowym postulatem branży jest spójność szczegółowych, krajowych kryteriów ekomodulacji z rozporządzeniem ESPR (Ecodesign for Sustainable Products Regulation) oraz wstrzymanie się z przyjęciem przez Polskę autonomicznych kryteriów przed zakończeniem prac na Circular Economy Act na szczeblu unijnym. Postulujemy, aby kryteria ekomodulacji koncentrowały się m.in. na trwałości samoistnej produktu (*intrinsic durability*). Powinny one bazować na obiektywnych i mierzalnych parametrach fizykochemicznych, takich jak:

- wytrzymałość włókien na rozciąganie i tarcie,

- odporność kolorów na pranie i działanie światła,
- skład materiałowy sprzyjający recyklingowi textile-to-textile, a także uwzględniający udział surowców pochodzących z recyklingu tekstyliów.

Jednocześnie stanowczo odrzucamy próby opierania ekomodulacji na tzw. trwałości zewnętrznej (extrinsic durability), która zależy od czynników subiektywnych, takich jak trendy modowe, postrzegana atrakcyjność rynkowa czy zmienne zachowania konsumentów. Wprowadzenie kryteriów opartych na „stylu” czy „modzie” byłoby sprzeczne z zasadą pewności prawa i równego traktowania podmiotów, a także niemożliwe do rzetelnej weryfikacji przez organy nadzorcze.

Ekomodulacja powinna pełnić funkcję stymulującą inwestycje w jakość i cyrkularność, a nie stać się narzędziem nadmiernego i uznaniowego obciążania wybranych segmentów rynku lub różnicowania modeli biznesowych.

Ekomodulacja powinna być projektowana jako mechanizm wielowymiarowy, który realnie steruje zachowaniami projektowymi i zakupowymi, a jednocześnie pełni funkcję stymulującą inwestycje w jakość i cyrkularność, nie stając się narzędziem nadmiernego, uznaniowego obciążania wybranych segmentów rynku ani różnicowania modeli biznesowych.

VI. Zakres przedmiotowy systemu i kryteria raportowania

Polskie przepisy powinny obejmować swoim zakresem wszystkie tekstylia konsumenckie oraz tzw. profesjonalne, w tym odzież, dodatki, obuwie, tekstylia domowe, pościel, ręczniki, koce, zasłony, a także odzież roboczą, zgodnie z przeznaczoną do implementacji Dyrektywą wraz z załącznikami.

Wyłączenia powinny mieć charakter wyjątkowy i dotyczyć jedynie produktów wymagających odrębnych ścieżek zagospodarowania ze względów sanitarnych, bezpieczeństwa lub specyfiki technicznej.

Efektywność systemu zależy od jakości danych. Dlatego obowiązki raportowe powinny być możliwie proste i proporcjonalne do skali działalności przedsiębiorstw. Zasadne jest wprowadzenie systemu raportowania w sposób fazowy. W pierwszym etapie powinien on opierać się na minimalnym, uproszczonym zakresie danych, umożliwiając sprawne uruchomienie systemu. Dopiero w kolejnych etapach, wraz z jego rozwojem i wzrostem dostępności danych, zakres raportowania może być stopniowo rozszerzany. Taki model pozwala ograniczyć obciążenia administracyjne i zapewnić realną wykonalność obowiązków po stronie przedsiębiorców.

VII. Równe zasady konkurencji, e-commerce i transparentność dalszych losów tekstyliów

System musi obejmować wszystkich uczestników rynku, niezależnie od miejsca siedziby. Dotyczy to w szczególności podmiotów działających transgranicznie za pośrednictwem handlu elektronicznego. Brak skutecznego objęcia systemem zagranicznych sprzedawców prowadziłyby do trwałej nierówności konkurencyjnej.

Podmioty niemające siedziby w Polsce powinny być zobowiązane do ustanowienia autoryzowanego przedstawiciela, który przejmie obowiązki rejestracyjne, sprawozdawcze i finansowe. Konieczna jest również wymiana danych z administracją celną, organami skarbowymi oraz operatorami platform handlowych.

Operatorzy platform cyfrowych oraz dostawcy usług logistycznych (fulfillment) odgrywają kluczową rolę w zapewnieniu szczelności systemu. Związek postuluje, aby zakres odpowiedzialności i obowiązków operacyjnych platform handlowych (tzw. marketplaces) został precyzyjnie określony i ograniczony do systemowej weryfikacji

zgodności (EPR compliance) ich partnerów. Wzorem sprawdzonych rozwiązań z rynku niemieckiego (system LUCID), obowiązek ten powinien sprowadzać się do dwóch kluczowych działań:

- weryfikacji posiadania przez partnera ważnego numeru rejestrowego w krajowym rejestrze ROP,
- uzyskania od partnera samocertyfikacji (oświadczenia) o realizacji obowiązków wynikających z systemu ekomodulacji i sprawozdawczości.

Takie podejście gwarantuje wysoką skuteczność nadzorczą przy jednoczesnym uniknięciu nadmiarowych obciążeń administracyjnych dla operatorów platform, którzy nie powinni być obarczani rolą organów kontrolnych w szerokim zakresie, a jedynie gwarantami obecności w systemie podmiotów korzystających z ich infrastruktury sprzedażowej. Na zasadzie dobrowolności, operatorzy platform powinny mieć możliwość wspierania swoich partnerów biznesowych w roli autoryzowanego przedstawiciela, za pośrednictwem którego realizowane byłyby zobowiązania środowiskowe na rzecz tych podmiotów, we współpracy z organizacją odpowiedzialności producenta (PRO).

Warunkiem sine qua non skuteczności postulowanego modelu weryfikacji jest pełna cyfryzacja i modernizacja technologiczna rejestrów, w tym BDO, zgodnie z wymaganiami unijnymi (automatyczne raportowanie, czytanie maszynowe). System ten musi zostać wyposażony w nowoczesne i wydajne interfejsy programistyczne (API), umożliwiające przedsiębiorcom, w tym podmiotom e-commerce automatyczną, masową weryfikację statusu rejestracyjnego ich partnerów biznesowych w czasie rzeczywistym.

Podkreślamy, że bez dostosowania wspomnianych rejestrów do wymogów współczesnej technologii, nałożone na przedsiębiorców, w tym platformy e-commerce obowiązki weryfikacyjne pozostaną martwą literą prawa. Skuteczność nadzoru nad podmiotami transgranicznymi w handlu cyfrowym jest bezpośrednio uzależniona od



dostępności narzędzi technicznych, które pozwolą na automatyzację procesów zgodności.

Równolegle, niezbędne jest zapewnienie pełnej transparentności dalszych losów tekstyliów po ich zebraniu. Każda partia powinna być identyfikowalna pod kątem przeznaczenia do ponownego użycia, recyklingu, odzysku energetycznego lub eksportu. Organizacje odpowiedzialności producenckiej powinny publikować coroczne raporty obejmujące rzeczywiste poziomy ponownego wykorzystania, recyklingu, odzysku oraz eksportu.

VIII. Zachęty inwestycyjne, infrastruktura i nowe miejsca pracy

Wielu polskich producentów już obecnie prowadzi dobrowolne działania polegające na organizacji zbiórek używanej odzieży. System ROP nie może marginalizować takich inicjatyw. Zasadne jest stworzenie mechanizmów umożliwiających uwzględnianie części udokumentowanych kosztów takich działań w ramach realizacji obowiązków ustawowych, we współpracy z PRO.

Ze względu na ograniczoną dostępność nowoczesnych rozwiązań wspierających efektywne funkcjonowanie całego modelu cyrkularnego, takich jak recykling "tekstyliado-tekstyliów", w Polsce należy stworzyć ramy, w których inwestycje w technologie cyrkularne – takie jak zrobotyzowane linie sortownicze, zaawansowane instalacje recyklingowe, depolimeryzacja włókien syntetycznych, systemy identyfikacji materiałów czy platformy cyfrowe – mogłyby być wspierane ze środków ROP, w ramach prac rozwojowych realizowanych na styku różnych sektorów, ze ścisłym, projektowym mechanizmem raportowania.

Transformacja sektora tekstylnego może stanowić silny impuls rozwojowy dla innowacyjnego rynku pracy. Odpowiednio zaprojektowany system może generować wartościowe miejsca pracy w obszarach napraw, sortowania, logistyki zwrotnej,

recyklingu, projektowania produktów cyrkularnych, obsługi danych produktowych, IT, badań i rozwoju oraz ekonomii społecznej. Szczególne znaczenie może to mieć dla średnich miast oraz regionów wymagających nowych impulsów inwestycyjnych.

IX. Harmonizacja z przyszłymi regulacjami UE

Polski model ROP musi być od początku projektowany w zgodzie z nadchodzącymi regulacjami europejskimi, w szczególności z rozporządzeniem ESPR, Cyfrowym Paszportem Produktu oraz projektowanym Circular Economy Act. Dane gromadzone dla potrzeb paszportu produktowego powinny w możliwie szerokim zakresie zasilać również system ROP, tak aby ograniczać biurokrację i unikać wielokrotnego raportowania tych samych informacji.

Przedsiębiorca nie powinien być zmuszany do obsługi kilku równoległych, niespójnych systemów danych. Integracja obowiązków sprawozdawczych stanowi warunek racjonalności regulacyjnej, obniżenia kosztów administracyjnych oraz skuteczności nadzoru.

Związek postuluje przyjęcie strategii synchronizacji legislacyjnej, polegającej na ścisłym dostosowaniu tempa krajowych prac do unijnego kalendarza, w szczególności do ram Circular Economy Act.

Przedwczesne wdrożenie krajowych przepisów, które mogą okazać się niespójne z nową architekturą unijną, narazi polskich przedsiębiorców na ryzyko podwójnych kosztów. Firmy będą zmuszone do dwukrotnej, kosztownej modyfikacji systemów IT, procesów logistycznych oraz struktur raportowych w krótkim odstępie czasu.

W kontekście dążenia do racjonalności regulacyjnej, Polska powinna stać się promotorem rozwiązań dążących do ustanowienia mechanizmu 'jednego okienka' (Single Point of Registration) na poziomie unijnym. Obecna perspektywa, w której przedsiębiorca działający na jednolitym rynku europejskim zmuszony jest do

dokonywania 27 odrębnych rejestracji i składania dziesiątek niezależnych raportów rocznie, stanowi krytyczną barierę administracyjną. Postulujemy, aby krajowe przepisy oparte były na maksymalnie uproszczonych procedurach, które w przyszłości będą w pełni interoperacyjne z systemami innych państw członkowskich, co zredukuje dramaturgię administracyjną szczególnie dla podmiotów działających transgranicznie oraz sektora MŚP.

X. Harmonogram wdrażania oraz wniosek o powołanie grupy roboczej przy Ministerstwie Klimatu i Środowiska

Wprowadzenie mechanizmu ROP niewątpliwie stanowić będzie istotne obciążenie dla płynności finansowej przedsiębiorstw, szczególnie w warunkach silnej konkurencji cenowej ze strony pozaunijnych dostawców. Dlatego uważamy, że mechanizm ten musi być wypracowany w drodze dialogu z przedsiębiorcami. Zasadne jest przyjęcie modelu fazowego, obejmującego etap legislacyjny, etap rejestracji i raportowania testowego, etap pilotażowy oraz etap pełnej operacyjności, zwłaszcza, że sektor ten cierpi na drastyczny deficyt dostępności technologii, który należy w okresie dostosowawczym jak najskuteczniej niwelować.

Podejście takie daje przedsiębiorcom czas na audyt łańcuchów dostaw, dostosowanie projektów produktów do zasad eko-modulacji, przygotowanie systemów informatycznych, zainicjowanie skalowalnych projektów realizowanych w ramach porozumień oraz zawarcie umów z organizacjami PRO.

Mając na uwadze skalę wyzwań legislacyjnych, gospodarczych i organizacyjnych, wnosimy o:

- **niezwłoczne powołanie stałej grupy roboczej ds. ROP dla tekstyliów przy Ministerstwie Klimatu i Środowiska przy udziale przedstawicieli producentów, handlu detalicznego, e-commerce, samorządów,**

recyklerów, organizacji społecznych oraz ekspertów prawnych i ekonomicznych;

- oraz przyjęcie harmonogramu dalszych prac legislacyjnych.

Jednym z pierwszych zadań grupy powinno być monitorowanie postępów prac nad *Circular Economy Act* oraz aktami delegowanymi do ESPR, aby na tej podstawie przygotować optymalny i bezpieczny dla gospodarki harmonogram krajowy.

XI. Podsumowanie

Polska stoi dziś przed szansą stworzenia jednego z najnowocześniejszych systemów ROP dla tekstyliów w Europie Środkowo-Wschodniej. Warunkiem powodzenia jest jednak przyjęcie logiki rozwojowej, a nie czysto fiskalnej. Regulacje powinny jednocześnie wspierać przejście sektora na gospodarkę o obiegu zamkniętym, wzmacniać konkurencyjność rozwijającego się rynku, tworzyć nowe miejsca pracy, budować polski potencjał przemysłowy oraz zapewniać uczciwe zasady konkurencji.

Branża tekstylna deklaruje pełną gotowość do współpracy i aktywnego udziału w procesie transformacji. Oczekuje jednak partnerstwa instytucjonalnego oraz wspólnego projektowania rozwiązań, które będą skuteczne, proporcjonalne, przewidywalne i trwałe.

W imieniu ZP Textile Voice pragniemy zapewnić o naszym otwarciu na dialog, chęci dzielenia się naszą wiedzą i doświadczeniem, a także gotowości do uczestniczenia w pracach merytorycznych nad przygotowaniem dokumentów strategicznych, pozwalających na rzetelną ocenę obecnego stanu faktycznego oraz wybór najbardziej optymalnego gospodarczo i środowiskowo kierunku dla ROP w tekstyliach w Polsce.

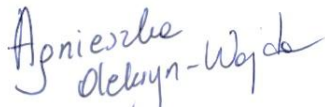
Z pełną otwartością chcemy dzielić się tym doświadczeniem, aktywnie wspierając wypracowanie rozwiązań, które będą wykonalne, racjonalne kosztowo i wzmacniające konkurencyjność rynku.

Z wyrazami szacunku

w imieniu

Związku Pracodawców Sektora Tekstylnego Textile Voice

(związek w organizacji)



dr Agnieszka Oleksyn – Wajda

radca prawny WA - 8365

dyrektor generalna Związku Pracodawców Sektora Tekstylnego Textile Voice